

weikest Jusjuwi hirmsast. Dinnu teiste pärris-
orjadele teggi ta kül ka üllekohhut, agga mitte
ni saggedast egga ni tullises wihas kui Jusju-
wile. Tihti, kui ta poisikest mõrtsuka wiisil pekssis,
kõsendas ta neid sõnu: „Ma löön siud kord
surnuks kui többise koera kutsika.“ Ühhel päwal
nähti luggu ka peaaego nõnda ollewad. Jusjuw
olli te peal, mahakukludes ühhe woi enuam
kohwitassidest, mis ta kimbo sees pididi kojo kandma,
katti teinud. Sadana, ei mitte inimese kombel,
tulli Türklane poisikese kallale, pekssis tedda nahkse
sõlmpütsaga ni armetumaks, et laps kilsatades
ta kätte wahhel ärrandekes ja kui surnud mahha-
langes. Ka niidiki ei olnud mõrtsuka wiha
waigistud, ta trampis weel jalgega ja liikkas
poisikest, ja olleks tedda ärratalland, kui mitte
üks suurtsugge Türklane mõdamimes ta öllast
põlleks kinnihakkand ja tedda pahha melega emale
liikkand.

Dinneto laps olli maas omma werre sees, mis
paljo hawust jooksis, nimmelt ühhest silma liggi,
mis näitis kui peast ärralõdud ollewad. Dinneti
olli ta weel ellus, sest ta ligutas omma werri
kääswart ja wigas wallo sees. Teine orjades
olli halleda melega üht wanna tekki temma alla
lautanud ja temmale pissut kelekastet suhho til-

gutunud. — Sedda kõik olli üks mees pealt
näinud ja kuulnud, kes mitte agga ristinnimese
nimme kandja, waid tõeste ristinnimene olli;
temma olli Prantsuse=ma mees Tuloni=linnast
pärrit, kes kauba ajamise pärrast Egiptuse=male
tulnud. Sesamma hea mees, kes Türklase naa-
bris ellas, olli saggedast sedda hirmust üllekohhut,
mis weikse Jusjuwile tehti, omma silmaga näi-
nud ja kõrwaga kuulnud, mis ülle ta südda
iggakord halledusest ta sees kihwatas. Sest
poisikesel olli ka omma näo, jumme ja kombede
polest jo middagi, mis igga õrna tundmisega
süddant temma wasto ärdaks teggi. Temma
polnud mitte nõnda mušta ehk umstatõmmika
ihhoga, kui need lapsed, kes lõuna poolt Ahrika=
maalt Kairo=linna orjaturrule müä tuakse, waid
agga pissut tõmmukas, kui lapsed lõuna pool
Eurepa=maal, kelle näago päikese pallawusest
pruniks läinud. Temma näago, mis kül willet-
süsteest kahwatanud, olli süiski kanna ning lahke
ja kõik temma ollemine wisakas; temma heal,
kui ta omma kurja perremehhest armo pallus,
olli ni halle, et issegi tores ja kõrwaga südda sest
ligutud sai.

Se hea mees Prantsuse=maalt, nimmega
Kristow, olli jubba mitto korda süddame walluga